

YHDENVERTAISUUS- ja TASA-ARVOLAUTAKUNTA/Jaosto

Poliisi, ajokielto, henkilöön liittyvä syy, tosiasiallinen toiminta

Diaarinumero: YVTLTK/5XX/2018

Antopäivä: XX.XX.2019

Hakija oli määrätty yksittäisen huumausaineen käyttörikoksen perusteella toimittamaan poliisille päihdealaan perehtyneen erikoislääkärin lausunnon. Hän ei toimittanut pyydettyä lausuntoa, minkä johdosta hänet määrättiin ajokieltoon. Hakija katsoi, ettei kaikkia ensimmäistä kertaa huumausaineen käyttörikokseen syyllistyneitä henkilöitä määrätä päihderiippuvuuden arviointiin ja että häntä oli siten kohdeltu epäsuotuisammin kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevaa henkilöä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, ettei hakijan kohtelu ollut perustunut hänen henkilöönsä liittyvään syyhyn vaan hänen tosiasialliseen toimintaansa. Asiassa ei näin ollen ollut syntynyt syrjintäolettaa. Lautakunta hylkäsi hakemuksen.

Asian tausta

Poliisilaitos epäili alaikäisen hakijan syyllistyneen huumausaineen käyttörikokseen. Hakija tunnusti asian kuulusteluissa. Syyttäjä teki asiassa päätöksen syyttämättä jättämisestä. Hakijalla oli tapahtumahetkellä AM/120-luokan ajokortti, ns. mopokortti.

Poliisilaitos velvoitti hakijan ajo-oikeutta koskevassa päätöksessään tämän toimittamaan poliisilaitokselle päihdealaan perehtyneen erikoislääkärin lausunnon viimeistään puolen vuoden kuluttua päätöksen tiedoksisaamisesta. Poliisilaitos katsoi, että hakijan päihteiden käyttöä osoittavien seikkojen perusteella oli syytä epäillä tämän olevan riippuvainen keskushermostoon vaikuttavista aineista tai ilman riippuvuutta käyttävän kyseisiä aineita säännöllisesti.

Hakija valitti poliisilaitoksen päätöksestä hallinto-oikeuteen, joka hylkäsi valituksen. Hakija ei toimittanut poliisilaitokselle lääkärintlausuntoa annetussa määräajassa. Poliisilaitos määräsi hänet ajokieltoon toistaiseksi. Korkein hallinto-oikeus hylkäsi hakijan hallinto-oikeuden päätöksestä tekemän valituslupahakemuksen.

Hakijan vaatimukset

Hakija pyysi yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakuntaa selvittämään, kohteliko poliisilaitos häntä hänen henkilöönsä liittyvän syyn perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta on kohdeltu, kohdellaan tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa, kun hänet määrättiin päihderiippuvuuden arviointiin yksittäisen huumausaineen käyttörikoksen johdosta.

Hakija pyysi yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakuntaa kieltämään poliisilaitosta jatkamasta tai uusimasta hakijaan tai kehenkään muuhun henkilöön kohdistuvaa syrjivää menettelyä sekä määräämään poliisilaitoksen ryhtymään toimenpiteisiin yhdenvertaisuuslaissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi. Lisäksi hakija pyysi lautakuntaa asettamaan päätöksensä tehosteeksi uhkasakon.

Hakijan vaatimusten perusteet

Hakija katsoi, että häntä oli kohdeltu päihderiippuvuuden arviointiin määräämisessä eri lailla kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevia tai olleita henkilöitä. Hän totesi, ettei läheskään kaikkia ensimmäistä kertaa yksittäiseen huumausaineen käyttörikokseen syyllistyneitä henkilöitä määrätä päihderiippuvuuden arviointiin. Hän katsoi, että on täysin sattumanvaraista ja mielivaltaista, määrääkö poliisi henkilön päihderiippuvuuden arviointiin ensimmäisen yksittäisen huumausaineen käyttörikoksen perusteella vai ei. Hakijalle oli jäänyt epäselväksi, miksi hänet oli määrätty arviointiin. Hän ei ollut pyynnöstään huolimatta saanut asiaa koskevia tilastoja poliisilta.

Hakija katsoi, että hänen määräämisensä päihderiippuvuuden arviointiin ei ollut perustunut lakiin, eikä menettelyllä ollut hyväksyttävää syytä. Myöskään keinot tavoitteen saavuttamiseksi eivät olleet oikeasuhtaisia ottaen huomioon, että useita käyntikertoja vaativa päihderiippuvuuden arviointi kestää noin 2-3 kuukautta.

Vastaaajan vastaus

Poliisilaitos kiisti menettelleensä asiassa syrjivästi.

Vastaaajan vastauksen perustelut

Poliisilaitos totesi, että poliisi voi määrätä kuljettajan toimittamaan määrääjassa lääkärinlausunnon, kun on syytä epäillä, etteivät ajo-oikeuden haltijan terveystaustat täyty. Tämä perustuu Euroopan unionin ajokorttidirektiivin (2006/126/EY) ja ajokorttilain sääntelyyn sekä Poliisihallituksen ohjeeseen Päihderiippuvuus ja ajo-oikeus (POL-2016-3257). Huumausainerikoksien kohdalla yksikin omaa käyttöä osoittava käyttörikos riittää määräyksen antamisen perusteeksi. Lausunto voidaan pyytää, vaikka ajo-oikeuden haltija ei syyllistyisikään samaan aikaan rattijuopumukseen.

Poliisilaitos totesi, ettei valvontaa ollut kohdistettu hakijaan yksittäisenä henkilönä. Poliisilaitoksella käydään normaalikäytäntönä vuorokausittain läpi poliisin tietokantaan tehtyjä kirjauksia, jotka liittyvät huumausaineiden käyttöön. Tarkastelu kohdistetaan kaikkiin järjestelmään kirjattuihin käyttörikos-epäilyihin. Tämän jälkeen tarkistetaan, onko teosta epäillyllä henkilöllä ajo-oikeus. Jos henkilöllä ei ole ajo-oikeutta, ajoterveyteen liittyvää päihderiippuvuutta ei varmenneta. Ajoterveyden arvioi poliisin päätöksen perusteella päihdealaan perehtynyt lääkäri.

Kyseisellä poliisilaitoksella tehtiin vuonna 2017 päihderiippuvuuteen liittyviä päätöksiä alle 700. Vuonna 2018 kyseisiä päätöksiä oli tehty vastauksen antamishetkeen (24.10.2018) mennessä jo yli 700. Näistä hakijan kaltaisia tapauksia oli noin viidesosa.

Poliisilaitoksen oli määrättävä hakija ajo-kieltoon, koska tämä ei toimittanut määrääjassa häneltä vaadittua lääkärinlausuntoa. Ajokiello määrättiin toistaiseksi.

Poliisihallituksen lausunto

Poliisihallitus yhtyy lausunnossaan poliisilaitoksen oikeusyksikön näkemykseen siitä, ettei asiassa ole tullut esiin mitään sellaista, joka antaisi aihetta epäillä asiassa olevan kysymys yhdenvertaisuuslaissa tarkoitetusta syrjinnästä.

Poliisihallituksen mukaan hakijaan kohdistettu menettely on normaalimenettely kyseisellä poliisilaitoksella. Menettelyn kohdistuminen hakijaan ei ole johtunut hänen henkilöönsä liittyvästä syystä vaan siitä, että hän on ollut ajo-oikeuden haltija. Kyseisellä poliisilaitoksella sama menettely kohdistetaan samanlaisissa tapauksissa kaikkiin ajo-oikeuden haltijoihin. Menettely perustuu lainsäädäntöön ja Poliisihallituksen ohjeeseen.

Poliisihallitus toteaa pyrkivänsä ohjaustoiminnallaan varmistamaan poliisitoiminnassa noudatettavat yhdenmukaiset käytännöt koko maassa. Poliisihallitus viittaa poliisilaitoksen lausuntoon ja toteaa, ettei sillä ole käytettävissään tilastoja, joista olisi mahdollista todeta se, onko kaikki huumausainerikokseen syyllistyneet ajo-oikeudenhaltijat tosiasiallisesti määrätty päihderiippuvuuden arviointimenettelyyn. Tällaiseen menettelyyn määrääminen on Poliisihallituksen mukaan pääsääntö, mutta poliisilaitoksen esittämällä perusteilla on mahdollista, että yksittäistapauksia jää myös menettelyn ulkopuolelle.

Poliisihallituksen lausuntoon on liitetty *Poliisihallituksen poliisitoimintayksikön lausunto* (21.11.2018). Poliisitoimintayksikkö katsoo poliisilaitoksen toimineen hakijan asiassa voimassa olevan lainsäädännön ja ohjeistuksen mukaisesti. Poliisitoimintayksikön saaman selvityksen mukaan Päihderiippuvuus ja ajo-oikeus –ohjetta noudatetaan jokaisella poliisilaitoksella, joten poliisilaitoksilla reagoidaan kaikkiin lupavalvonnan yhteydessä esiin tulleisiin tapauksiin. On kuitenkin mahdollista, että yksittäisiä tapauksia jää puutteellisten resurssien ja työvälineiden johdosta huomaamatta. Poliisihallituksella ei ole käytettävissään tilastoja, joiden perusteella olisi mahdollista määritellä, kuinka monta yksittäiseen huumausainerikokseen syyllistynyttä henkilöä määrätään vuosittain toimittamaan päihdealan lääkärin lausunto. Asian voisi selvittää vain käymällä läpi kaikki noin 6 000 – 9 000 vuosittaista lääkärinlausuntomääräystä.

Poliisihallituksen lausuntoon on liitetty hakemuksessa tarkoitetun *poliisilaitoksen oikeusyksikön lausunto*. Lausunnon mukaan ajokorttilain 20 §:n (ajoterveydentilan ja ajokunnon valvonta) soveltaminen ei edellytä, että poliisilla olisi jo erikoislääkärin lausuntoa koskevaa määräystä laatiessaan tieto henkilön huumeriippuvaisuudesta tai säännöllisestä käytöstä. Lainkohdan soveltamisen esteenä ei siten ole se, että kyseessä on ns. ensikertalainen. Hakijan havainnot siitä, että läheskään kaikkia ensimmäistä kertaa yksittäiseen huumausaineen käyttörikokseen syyllistyneitä henkilöitä ei määrättäisi päihderiippuvuuden arviointiin, eivät pidä paikkaansa. Lupahallinnollisen käsittelyn alkamisajankohtaan vaikuttaa epäillyn rikoksen käsittelyvaihe.

Poliisihallituksen lausuntoon liitetystä hakemuksessa tarkoitetun poliisilaitoksen *ylikomisarion lausunnosta* ilmenee, että poliisilaitoksella käydään joka arkipäivä läpi edellisenä vuorokautena poliisin tietojärjestelmiin kirjatut henkilöt, joiden epäillään syyllistyneen rattijuopumukseen, törkeään rattijuopumukseen, huumausainerikokseen tai huumausaineen käyttörikokseen. Seurantaan ei ole käytössä automatisoitua, valtakunnallista tietojärjestelmää, vaan lupasihteeri etsii tiedot järjestelmästä käsityönä. Jos edellä mainituista rikoksista epäillyllä henkilöllä on ajo-oikeus, asia otetaan lupahallinnolliseen käsittelyyn henkilön ajokyvyn selvittämiseksi. Tällöin henkilö määrätään

toimittamaan poliisille päihdealaan perehtyneen lääkärin todistus. Näin meneteltiin myös hakijan tapauksessa.

Huumausaineisiin liittyvät asiat käsitellään poliisilaitoksella seuraavasti: Huumausaineen käyttörikostapauksissa, joissa epäilty on saanut sakon ja myöntänyt käyttäneensä huumausainetta, asia otetaan heti käsittelyyn. Muussa tapauksessa asiassa odotetaan tutkinnan edistymistä. Rattijuopumustapauksissa, joissa henkilön epäillään käyttäneen huumausainetta, odotetaan yleensä, että asiassa tehdään päätös pitää ajokielto voimassa ja/tai että käräjäoikeus päättää asian. Huumausainerikosasioissa odotetaan ennen käsittelyyn ottamista tutkinnassa selviäviä seikkoja eli käytännössä tietoa siitä, sisältyykö rikokseen omaa käyttöä. Käyttörikosasioissa, joissa on määrätty sakkoa, asiakas kutsutaan poliisilaitokselle päihdeseurantaan määräämistä varten, muissa tapauksissa asian käsittelyn riippuu tutkinnan edistymisestä. Epäselvissä rikosasioissa käsittely aloitetaan tapauskohtaisen harkinnan perusteella. Jos siis johonkin edellä mainittuihin rikoksiin syyllistyneeksi epäillyllä henkilöllä on ajo-oikeus, asia otetaan lupahallinnolliseen käsittelyyn henkilön ajokyvyn selvittämiseksi. Tällöin yleisenä toimenpiteenä on, että henkilö määrätään toimittamaan päihdealaan liittyvä lääkärin todistus, kuten hakijankin tapauksessa.

Hallinto-oikeus hylkäsi hakijan valituksen poliisilaitoksen päätöksestä määrätä hänet toimittamaan päihdealaan perehtyneen lääkärin antaman lääkärinlausunnon ajo-oikeuden haltijan terveysvaatimusten täyttymisestä. Hallinto-oikeus katsoi, että hakijan syyllistyminen yksittäiseenkin huumausaineen käyttörikokseen antoi jo lähtökohtaisen aiheen epäillä huumausaineen säännöllistä käyttöä. Säännöllisen käytön mahdollisuus voidaan päätöksen mukaan poissulkea vain päihdelääkärin seurantaan perustuvalla lausunnolla. Hallinto-oikeus katsoi, ettei valituksesta ilmennyt myöskään seikkoja, joiden perusteella poliisilaitoksen päätös olisi ollut yhdenvertaisuusperiaatteen tai hallintolain 6 §:ssä tarkoitetun kansalaisten tasapuolisen viranomaiskohtelun vastainen.

Korkein hallinto-oikeus hylkäsi hakijan valituslupahakemuksen katsoen, ettei asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi ollut valitusluvan myöntämisen perustetta.

Poliisihallituksen ohjeessa Päihderiippuvuus ja ajo-oikeus (POL-2016-3257) todetaan muun ohella, että ajo-oikeuden haltija, joka syyllistyy huumausaineen käyttörikokseen tai sellaiseen huumausainerikokseen, joka sisältää omaa huumausaineen käyttöä, määrätään toimittamaan päihdealaan perehtyneen lääkärin laatima lausunto päihderiippuvuusasiansa. Lausunto pyydetään ajo-oikeuden haltijalta, vaikka hän ei samalla teolla syyllistyisi rattijuopumukseen. Lääkärinlausuntojen tarkoitus on välittää poliisille lääkärin näkemys siitä, täyttyvätkö ajokorttiluvan terveysvaatimukset kyseisen henkilön osalta.

Hakijan huoltajien kuuleminen

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta on varannut vajaavaltaisen hakijan huoltajille hallintolain (434/2003) 35 §:n mukaisesti tilaisuuden lausua näkemyksensä asiassa esitetyistä vaatimuksista ja selvityksistä. Huoltajat yhtyvät hakijan lausumiin ja toteavat lisäksi, että jos poliisi ei osoita tilastojen avulla hakijan syrjintäväitettä vääräksi, asiaa ei voida ratkaista poliisin ilmoittamalla tavalla.

Esittelijän esitys

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta hylkää hakemuksen.

Kysymyksenasettelu

Asiassa on arvioitavana, onko poliisi syrjinyt hakijaa määrätessään tämän toimittamaan päihdelääketieteeseen erikoistuneen lääkärin lausunnon ajo-oikeusasiassa.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Yhdenvertaisuuslain (1325/2014) 8 §:n 1 momentin mukaan ketään ei saa syrjiä iän, alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, poliittisen toiminnan, ammattiyhdistystoiminnan, perhesuhteiden, terveydentilan, vammaisuuden, seksuaalisen suuntautumisen tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Syrjintä on kielletty riippumatta siitä, perustuuko se henkilöä itseään vai jotakuta toista koskevaan tosiseikkaan tai oletukseen. Pykälän 2 momentin mukaan välittömän ja välillisen syrjinnän lisäksi kyseisessä laissa tarkoitettua syrjintää on häirintä, kohtuullisten mukautusten epääminen sekä ohje tai käsky syrjiä.

Yhdenvertaisuuslain 10 §:n mukaan syrjintä on välitöntä, jos jotakuta kohdellaan henkilöön liittyvän syyn perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta on kohdeltu, kohdellaan tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa.

Yhdenvertaisuuslain 20 §:n 3 momentin mukaan yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta voi muissa kuin työsuojeluviranomaisen toimivaltaan 22 §:n mukaan kuuluvissa asioissa kieltää asianomaista jatkamasta tai uusimasta syrjintää tai vastatoimia taikka määrätä tämän ryhtymään kohtuullisessa määräajassa toimenpiteisiin kyseisessä laissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi. Lautakunta voi asettaa antamansa kiellon tai määräyksen tehosteeksi uhkasakon.

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaan vireillepanijan on syrjintää tai vastatoimia koskevaa asiaa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa käsiteltäessä esitettävä selvitystä seikoista, joihin vaatimus perustuu. Jos asiaa käsiteltäessä esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän tai vastatoimien kieltoa rikotun, vastapuolen on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Ajokorttilain (386/2011) 17 ja 18 §:ssä säädetään ajokortin terveysvaatimuksista. Terveysvaatimukset edellyttävät tietyn tasoisen näkö- ja kuulokyvyn lisäksi sitä, ettei hakijalla ole ajokorttidirektiivin kolmannessa liitteessä mainittua vikaa, sairautta tai vammaa, joka olennaisesti heikentää hänen kykyään toimia ajoneuvon kuljettajana.

Ajokorttilain 20 §:n 1 momentin mukaan, jos on syytä epäillä, ettei ajo-oikeuden haltija enää täytä ajokortin

terveysvaatimuksia tai ettei hän terveydentilansa vuoksi enää kykene kuljettamaan turvallisesti sellaista ajoneuvoa, jonka ajo-oikeus hänellä on, poliisi voi määrätä kuljettajan määräajassa toimittamaan lääkärin tai erikoislääkärinlausunnon terveysvaatimusten täyttymisestä taikka todistuksen ajonäytteestä tai uudesta ajokokeesta.

Ajokorttidirektiivin (2006/126/EY) liitteen III 15 kohdan mukaan ajokorttia ei saa antaa hakijoille eikä kuljettajille, jotka ovat riippuvaisia keskushermostoon vaikuttavista aineista. Sama koskee henkilöitä, jotka eivät ole riippuvaisia mainituista aineista, mutta jotka käyttävät niitä säännöllisesti, riippumatta siitä, minkä luokan ajokortista on kyse. Siltä osin kuin on kyse muun muassa AM-luokan ajoneuvojen kuljettajista, ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille eikä kuljettajille, jotka säännöllisesti käyttävät sellaisia missä tahansa muodossa olevia keskushermostoon vaikuttavia aineita, jotka käytettyinä määrinä voivat haitata ajoturvallisuutta. Tätä sovelletaan kaikkiin lääkkeisiin tai lääkeyhdistelmiin, jotka voivat vaikuttaa ajokykyyn.

Uhkasakkolain (1113/1990) 4 §:n mukaan viranomaisen voi asettaa uhkasakon, jos niin on laissa säädetty.

Asian arviointi

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan pelkkä väite tai epäily syrjinnän kiellon rikkomisesta ei riitä syrjintäoletaman syntymiseen. Täyttä näyttöä syrjinnästä ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että asiaa käsittelevälle toimivaltaiselle viranomaiselle syntyy esille tulleiden seikkojen valossa perustellusti oletama syrjinnän kiellon vastaisesta menettelystä. Jos asiaa käsiteltäessä on esitetty riittävästi sellaista selvitystä, jonka perusteella voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun, on vastapuolen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu. (HE 19/2014 vp, s. 93)

Käsillä olevassa asiassa tulee ensin arvioitavaksi, onko hakijan kohtelu perustunut johonkin yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuun syrjintäperusteeseen. Hakija katsoo vastaajan syrjineen häntä hänen henkilöönsä liittyvän syyn perusteella. Hän toteaa kuitenkin vastaselityksessään, ettei hän itsekään tiedä, mikä henkilöön liittyvä syy asiassa olisi käsillä. Ottaen huomioon, että hakija on ollut poliisilaitoksen tekemän päätöksen tekoaikaan alaikäinen, yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että asiaa voidaan arvioida siitä näkökulmasta, onko vastaajan menettely ollut hakijan ikään perustunutta syrjintää. Tällöin on ensin selvitettävä, onko saadun selvityksen perusteella perusteltua aihetta olettaa, että hakijan kohtelu olisi perustunut hänen ikäänsä.

Saadun selvityksen mukaan hakemuksessa tarkoitettulla poliisilaitoksella käydään joka arkipäivä läpi edellisen vuorokauden aikana poliisin tietojärjestelmiin kirjatut henkilöt, joiden epäillään syylistyneen rattijuopumukseen, törkeään rattijuopumukseen, huumausainerikokseen tai huumausaineen käyttörikokseen. Jos edellä mainituista rikoksista epäillyllä henkilöllä on ajo-oikeus, asia otetaan lupahallinnolliseen käsittelyyn henkilön ajokortin selvittämiseksi. Tällöin henkilö määrätään ajokorttilain 17, 18 ja 20 §:n 1 momentin, ajokorttidirektiivin liitteen III 15 kohdan sekä poliisihallituksen päihderiippuvuutta ja ajo-oikeutta koskevan ohjeen perusteella toimittamaan poliisille päihdelääketieteeseen perehtyneen lääkärin lausunto päihderiippuvuusasiassa.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, ettei saadun selvityksen perusteella ole perusteltua aihetta olettaa, että hakijan kohtelu olisi perustunut hänen ikäänsä. Hakija on veloitettu toimittamaan päihdelääketieteeseen perehtyneen lääkärin lausunto, koska hän on ajo-oikeuden haltijana syylistynyt huumausaineen käyttörikokseen. Huumausaineen käyttörikoksessa on ollut kyse hakijan tosiasiallisesta toiminnasta.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan muuhun kuin henkilöön liittyvään syyhyn perustuva erilainen kohtelu ei kuulu laissa tarkoitetun syrjintäkiellon piiriin. Erot ihmisten tosiasiallisissa

olosuhteissa, toiminnassa tai menettelytavoissa eivät yleensä muodosta yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua henkilöön liittyvää syytä. (HE 19/2014 vp, s. 67)

Edellä todetun perusteella yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, ettei hakijan kohtelu ole perustunut yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuun henkilöön liittyvään syyhyn. Asiassa ei näin ollen ole syntynyt lain 28 §:ssä tarkoitettua syrjintäolettamaa, jonka kumoamiseksi vastaajan olisi osoitettava esimerkiksi tilastojen avulla, ettei se ole rikkonut syrjinnän kieltoa.

Asian näin päättyessä myös hakijan vaatimukset yhdenvertaisuuslain 20 §:n 3 momentissa tarkoitetun velvoitepäätöksen antamiseksi ja uhkasakon asettamiseksi on hylättävä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan päätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta päätti hyväksyä esityksen.

Lainkohdat

Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 8 §:n 1 ja 2 momentti, 10 §, 20 § 3 momentti ja 28 §

Ajokorttilaki (386/2011) 17§, 18 § ja 20 § 1 momentti

Ajokorttidirektiivi (2006/126/EY) liite III 15 kohta

Uhkasakkolaki (1113/1990) 4 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohje liitteenä.

Asian ovat päättäneet Tuomas Ojanen (puheenjohtaja), Outi Anttila, Merja Heikkonen, Riitta-Maija Jouttimäki ja Sonya Walkila. Asian esittelijä Hanna Kiiskinen.